

KO SVETOVNI DAN TRAJA CELO LETO

V naslednjih mesecih se nam obeta kar nekaj »svetovnih dni«: 2. svečan je svetovni dan mokrišč, 22. sušec svetovni dan vode, 22. mali traven svetovni dan zemlje in če bi podrobno iskali, bi vmes našli še celo množico svetovnih dni z različnih področij (ne samo takih, ki se tičejo varstva okolja). Namen »svetovnega dneva« je posvetitev čisto določenemu problemu na čisto določen dan – tako problem pride, ako Bog da, bolj v ospredje v medijih; tako je vsaj enkrat na leto, recimo, onesnaženost podtalnice deležna pozornosti, ki si jo dejansko zasluži (saj nikomur ni vseeno, kaj pije?).

Ljudje, ki se dejansko ukvarjajo s temi problemi, tega seveda ne počnejo samo na svetovne dni – meseci, leta so potrebna, da se človek problema zave, kaj šele, da se ga odloči reševati. Tudi zato ima vprašanje, ali so taki dnevi res potrebni, samo en odgovor: so, ker družba, žalibog, še vedno ni dovolj osveščena, ker sosed še vedno zliva gnojnico poleg bližnjega potoka in ker drug sosed odslužen avto zapelje v najbližjo vrtačo.

In kaj lahko storimo skavti? Mi smo tisti del javnosti, ki bi moral biti gonilo teh svetovnih dni, ki bi jih izvajal 365 dni na leto: ločevanje odpadkov, skrb za čisto pitno vodo, spoštovanje drugih živih bitij... Naša skrb za okolje izhaja iz 6. skavtskega zakona. Če pa resnično želimo biti gonilo, potem moramo tudi sami poznati probleme tako lokalno kot globalno – in v tem primeru je svetovni dan dobra začetna točka.

Martin Rudolf, TOV